

“Riba ribi grize rep”, Jasminka Petrović
Nisi jedini, nisi sam

Imam 10 godina i volim da čitam. Tokom svog čitalačkog veka pročitala sam dosta različitih dela: romane, dramske tekstove, zbirke pesma, priče, bajke, basne... Smatram da vrlo brzo i lako umem da prepoznam vrstu književnog teksta samo na osnovu kratkog prelistavanja knjige. A onda se sve promenilo, kada sam u ruke uzela knjigu *Riba ribi grize rep*, Jasminke Petrović. Naslov knjige stvara kod čitaoca iluziju da je u pitanju zbirka narodnih umotvorina, najviše brzalica. Sadržaj podseća na kolekciju kratkih priča. Međutim, tek kad pročitamo celu knjigu, shvatimo da je pred nama jedan očaravajući roman.

Tema knjige su svakodnevni problemi grupe od pet školaraca, kao što su fizički izgled, govorne mane, novi članovi porodice, gubitak kućnog ljubimca... Svaki lik u knjizi doživljava kao da je jedina osoba na svetu sa neprilikama i da su njihovi problemi nerešivi. Autorka je upravo tako i napisala knjigu, kao skup pet priča koje su na izgled jedinstvene i nepovezane, ali pažljivim čitanjem uočavamo preplitanje situacija. Tu se i krije rešenje svih problema: u timskom radu i zajednici. Ni jedna priča nije odvojena kao priča za sebe, nego se međusobno nadovezuju i dopunjuju.

Najčudnija situacija u knjizi je kada dečak po imenu Ljuba dobija novog člana porodice, mlađeg brata. Ljuba se oseća zaboravljeno, nepoželjno i odbačeno i za sve krivi malu i nedužnu bebu. Smatram da Ljuba nema razloga da se oseća loše, jer i ja sam skoro dobila mlađu sestru i ne bih mogla da zamislim život bez nje.

Ovaj poučan roman preporučujem deci koja tokom odrastanja imaju različite brige, kako bi shvatili da nisu usamljeni i jedini u problemu, već da svako na svetu bori svoju bitku o kojoj mi ne znamo ništa. Kada bi razgovarali jedni sa drugima, mogli bi da pomognemo jedni drugima.